

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การสัมภาษณ์เนวลีเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ

**การสัมภาษณ์แนวคิดเฉพาะผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการตามแนว
ทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดกระบี่ในปัจจุบันและการบริหาร
จัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดของจังหวัดกระบี่ในอดีต**

นอกเหนือจากการ ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลสนามจากกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถาม
จำนวน 972 คน ผู้ศึกษายังได้สัมภาษณ์แนวคิดผู้บริหารระดับสูงและบุคคลสำคัญของจังหวัด
จำนวน 4 คนอีกด้วย

1. นายวัฒนา ธนาศักดิ์เจริญ ประธานหอการค้าจังหวัดกระบี่
2. นายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
3. นายอาคม เองฉ้วน อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดกระบี่ หลายสมัย
4. นายสนธิ เตชานันท์ ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่

**1. นายวัฒนา ธนาศักดิ์เจริญ ประธานหอการค้าจังหวัดกระบี่ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2549
เริ่มสัมภาษณ์เวลา 13.25 น. ถึง 14.15 น. รวมระยะเวลา 40 นาที ดังนี้**

คำถาม ขอทราบความคิดเห็นในเรื่องการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
ตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดกระบี่ กับการบริหารจัดการตาม
แนวทางการบริหารราชการจังหวัดในอดีต

คำตอบ แบบเดิมมีการกำหนดการเข้าประชุม กรอ. จังหวัดเกิดจากมติของคณะรัฐมนตรี
โดยใช้ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน สามารถเข้าร่วมประชุม แลกเปลี่ยนความคิดและร่วมกันนำเสนอ
นโยบาย โครงการต่าง ๆ ส่งผ่านท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งโดยตำแหน่ง และให้ประธานหอการค้า
กระบี่เป็นรองประธานในที่ประชุมโดยตำแหน่ง ซึ่งทางราชการ หน่วยงานภาครัฐ สามารถรับทราบ
ปัญหา และข้อเสนอแนะจากภาคเอกชน ได้โดยตรง เนื่องจากการร่วมประชุมทางทั้งภาครัฐ
หน่วยงานราชการ สมาคมธนาคาร สภาอุตสาหกรรม หอการค้ากระบี่ ซึ่ง ในระบบการบริหาร
ราชการแบบเดิม ภาคธุรกิจเอกชน ประชาชนสามารถคุยกับผู้ว่าราชการจังหวัดได้เลย แต่แบบ CEO
ภาคเอกชน ประชาชน ไม่มีบทบาทมากกว่าเท่าที่ควร โดยนโยบายต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์
จังหวัด และผู้ว่าราชการจังหวัดซีไอโอ จะสั่งงานผ่านหัวหน้าส่วนราชการ โดยใช้นโยบายจาก
ส่วนกลางเป็นหลัก (ตามมติ ครม. ผ่านมาทางผู้ว่าราชการจังหวัดซีไอโอ) จึงเหมือนกับนโยบายปรับ
ตามยุทธศาสตร์ จึงเป็นลักษณะของนโยบายจากบน-ล่าง มิใช่จากล่าง-บน

คำถาม ขอทราบความคิดเห็นของแนวคิดผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ และปัญหาในการบริหารจัดการราชการจังหวัดซีอีโอ และแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจังหวัดซีอีโอ

คำตอบ ข้อเสีย/ปัญหา

- 1) งบประมาณมีจำกัด
- 2) ทุกหน่วยงานภาครัฐ คาดหวัง ทำให้งบประมาณ ไม่พอในการจัดสรร ได้
อย่างทั่วถึง
- 3) การตรวจสอบน้อยลงกว่าเดิม หน่วยงานราชการมุ่งหวัง เน้นการวัดผล KPI
เนื่องจากการเซ็นสัญญาลงนามรับรองการปฏิบัติการ
- 4) ส่วนราชการนำเสนอโครงการล่วงหน้า โดยคำนึงถึงประสิทธิผลแต่ยังขาด
ประสิทธิภาพ และเป็นการวางแผนระยะสั้น แผนอาจไม่ต่อเนื่องกันในแต่ละแผน ถ้าแต่ละ
หน่วยงาน ทำเป็นแผนระยะยาวจะมีการเชื่อมโยงแผน- นโยบายได้มากกว่า

ข้อดี/แนวทางการพัฒนาการบริหารงานแบบผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ

- 1) การตัดสินใจได้ดี
- 2) ความรวดเร็วในการสั่งการ ควบคุมแผนงาน และแผนพัฒนา
- 3) งบประมาณที่มีอยู่ สามารถสั่งการได้เลย ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน
- 4) เกิดความคล่องตัวในการบริหารงาน เกิดประสิทธิภาพในการบริหารราชการ
จังหวัด

คำถาม เปรียบเทียบการบริหารงาน ผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ สามารถบริหารงานให้เกิด
ประสิทธิภาพมากกว่าแบบเดิมหรือไม่

คำตอบ ในภาพรวม เมื่อนำแนวคิดผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอมาปฏิบัติยังไม่สามารถ
บรรลุผลสำเร็จได้เต็มประสิทธิภาพ ในหลักการ ระบบการบริหารงานแบบผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ
โอดี แต่ต้องสามารถนำมาปฏิบัติและแก้ไขได้จริง และการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ ไม่สามารถ
ให้ทุน ให้โทษ ข้าราชการ ในหน่วยงานในจังหวัดของตนได้ ทำให้อำนาจที่ขาดความเด็ดขาดไม่
เป็นไปตามหลักการบริหารงาน ผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอที่แท้จริงเพราะในระบบของการ
บริหารงานแบบซีอีโอต้องมีอำนาจการบริหารแบบเบ็ดเสร็จ เช่น งบประมาณ ในจังหวัดมี
งบประมาณอยู่ในการบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ เพื่อให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด
ซีอีโอทำให้เกิดความรวดเร็วในการจัดสรรงบประมาณ แต่หน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ แต่อาจถูก
จำกัดวงเงินงบประมาณลง นั่นคือ งบประมาณ ซีอีโอเป็นตัวเสมือนตัวขับเคลื่อนภารกิจของ

นโยบาย ตามยุทธศาสตร์จังหวัด เป็นการกระตุ้นให้หัวหน้าส่วนราชการ ต้องจัดทำแผนงบประมาณ ตั้งแต่ต้นปี แต่เป็นการวางแผนงานระยะสั้น ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าการบริหารราชผู้ว่าราชการ จังหวัดซีอีโอ หากสามารถนำมาปฏิบัติได้ตามระบบจริง จะเกิดผลดี แต่เท่าที่เป็นอยู่ยังไม่สามารถ ปฏิบัติได้ตามเป้าหมายได้อย่างเต็มรูปแบบ

2. นายอาคม เองฉ้วน อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่หลายสมัย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2549 เริ่มสัมภาษณ์เวลา 10.35 น. ถึง 11.20 น. รวมระยะเวลา 45 นาที ดังนี้

คำถาม ขอทราบความคิดเห็นในเรื่องการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดกระบี่ กับการบริหารจัดการตาม แนวทางการบริหารราชการจังหวัดในอดีต

คำตอบ การบริหารรัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร มีแนวทางการบริหารราชการแบบ รวมศูนย์อำนาจ มีการจัดสรรงบประมาณ ลงพื้นที่ทั่วประเทศใช้ในการสั่งการตามงบประมาณของ จังหวัด แต่เป็นการลงสู่พื้นที่เป็นมุ่งสู่ผลประโยชน์ทางการเมืองเป็นหลัก แนวทางในการปฏิบัติ สั่ง มาสำนักงานงบประมาณเป็นผู้พิจารณาอีกครั้ง ซึ่งโดยหลักการบริหารราชการแบบเดิมนั้นการตั้ง งบประมาณ ต้องมีการวิเคราะห์ ผ่านสภาพัฒน์ โดยให้เกิดความสอดคล้องต่อความจำเป็นเร่งด่วน เป็นแผนพัฒนาจังหวัดสู่ประเทศ หลังการปฏิรูปราชการมีเจตนาให้จังหวัดมีอำนาจแบบเบ็ดเสร็จ ต้องการพัฒนาแก้ปัญหาในด้านองค์กร อาชญากร ปัญหายาเสพติด และมีการกำหนดการจัดตั้ง งบประมาณโดยให้มียุทธศาสตร์ของ 3 จังหวัด กระบี่ พังงา ภูเก็ต รองรับตามแผน เพื่อให้เกิดการ สอดคล้องกันกับยุทธศาสตร์ แต่ในด้านการจัดสรรงบประมาณจะมีวงเงิน จำกัด คือประมาณ 281 ล้านบาทในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ ซึ่งตามเงินงบประมาณจำนวนนี้ไม่สามารถจัดทำ แผนงานในโครงการใหญ่ ๆ สำหรับระยะยาวได้ หากพิจารณาในส่วนของความรวดเร็ว นั้น ผู้ว่า ราชการจังหวัดซีอีโอ ดี คัดลดขั้นตอนให้รวดเร็วขึ้น แต่การแก้ปัญหาในส่วนต่าง ๆ นั้นได้รับการ แก้ไขยังไม่ตรงเป้าหมายเท่าที่ควร

คำถาม ขอทราบความคิดเห็นของแนวคิดผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ และปัญหาในการ บริหารจัดการราชการจังหวัดซีอีโอ และแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจังหวัด ซีอีโอ

คำตอบ ข้อเสีย/ปัญหา

การบริหารจังหวัดซีอีโอของกระบี่ คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่สามารถจัดสรรงบประมาณหรือของงบประมาณเองได้เนื่องจากตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ (พ.ศ. 2540) การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการมาเป็นที่ปรึกษา คณะกรรมการบริหารงานแบบบูรณาการ เป็นการส่งเสริมการเล่นพรรคเล่นพวก และมีผลประโยชน์ทางการเมืองแอบแฝง

- 1) ในด้านของจังหวัดกระบี่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการได้
- 2) งบประมาณน้อยไม่สามารถขอเพิ่มได้ ไม่สามารถเชื่อมโยงการจัดทำโครงการใหม่ได้
- 3) ไม่มีการวางแผนงบประมาณระยะยาวของโครงการใหญ่ แต่จะเป็นโครงการระยะสั้นแบบหนึ่งปี ทำให้แผนโครงการขาดความต่อเนื่อง
- 4) ในการจัดสรรงบประมาณซีอีโอให้ตามนายอำเภอ ตามผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ เป็นการทำให้งบประมาณถูกย่อยลงไปอีก เป็นโครงการเล็ก ๆ
- 5) ในด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดสรรงบประมาณของประชาชนส่วนท้องถิ่นต้องเสนอผ่าน อบต. เทศบาลซึ่งในการจัดสรรของจังหวัดนั้น โดยจังหวัดจะจัดสรรให้ 70% ส่วนอีก 30% ท้องถิ่นต้องเป็นผู้จัดหาเอง แต่ในส่วนของงบประมาณของหน่วยงานส่วนภูมิภาคสามารถใช้งบประมาณได้ 100% ตามแผนงาน โครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด

ข้อดี/แนวทางการพัฒนา

- 1) การที่มีงบประมาณลงมาทั้งจังหวัดซีอีโอ ทำให้การบริหารงานเกิดความรวดเร็วสามารถบริหารงานได้คล่องตัวมากขึ้น
- 2) สามารถแก้ปัญหาในส่วนของการต้องการในการของงบประมาณได้เร็วขึ้น
- 3) จังหวัดกระบี่มีนโยบายสร้างโรงงานอุตสาหกรรมผลิตน้ำมันปาล์ม (ไบโอดีเซล) ในด้านการสั่งการจัดตั้ง – ดำเนินการได้เลยภายใต้การบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ
- 4) ความต้องการของประชาชนได้รับการตอบสนองตามความต้องการได้อย่างรวดเร็ว

คำถาม เปรียบเทียบการบริหารงาน ผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ สามารถบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่าแบบเดิมหรือไม่

คำตอบ ในภาพรวมต้องเน้นให้มีการจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายรูปแบบการบริหารราชการจังหวัดบูรณาการก็จะเป็นประโยชน์ได้มากกว่าแบบเดิม เน้นการตรวจสอบความโปร่งใส โดยมีการจัดตั้งหน่วยงานอิสระเข้าไปตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ดังนั้น ระบบซีอีโอดีแต่ควรมีกฎหมายรองรับและองค์กรทุกองค์กรภาครัฐต้องสามารถตรวจสอบได้และต้องตรวจสอบอย่างเข้มงวดอย่างจริงจัง

นายสมศักดิ์ กิตติธรรณ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2549 เริ่มสัมภาษณ์เวลา 10.35 น. ถึง 11.20 น. รวมระยะเวลา 45 นาที ดังนี้

คำถาม ขอทราบความคิดเห็นในเรื่องการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดกระบี่ กับการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดในอดีต

คำตอบ จังหวัดซีอีโอเป็นระบบรวมอำนาจแบบเบ็ดเสร็จอำนาจอยู่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ทำให้ส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐเกิดความเกรงกลัวเพราะมีผลทั้งด้านบวกและด้านลบ เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการจังหวัดแบบบูรณาการ หรือที่เรียกว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด ซีอีโอ ในอดีต ตำแหน่งผู้ว่าเป็นผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นตัวแทนของทุกระทรวง ทบวง กรม ส่วนหน่วยงานราชการให้ความเกรงใจผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นการประสานสัมพันธ์เกิดความใกล้ชิด สามารถปรึกษา และเข้าถึงผู้ว่าราชการจังหวัดได้มากกว่าแบบเดิมที่ส่วนราชการบางหน่วยงานไม่ต้องขึ้นตรงต่อจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด จะสั่งการได้ต้องขอต้นสังกัด

คำถาม ขอทราบความคิดเห็นของแนวคิดผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ และปัญหาในการบริหารจัดการราชการจังหวัดซีอีโอ และแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจังหวัดซีอีโอ

คำตอบ ข้อเสีย/ปัญหา

1) ด้านงบประมาณ สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ ในการจัดสรรงบประมาณของภูมิภาคและท้องถิ่น ไม่เหมือนกัน ส่วนภูมิภาค 100% แต่ท้องถิ่น 30% ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ โดยโครงการ หรือแผนงานที่มาจากองค์กรส่วนท้องถิ่น เทศบาล อบต. อบจ. มาจากประชาชนโดยตรง

2) ปัญหาของจังหวัดซีอีโอ ถ้าพิจารณาที่ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นเรื่องของบุคคล เป็นตำแหน่งของผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ แต่ละคนมี แนวความคิดเปิดกว้างให้กับท้องถิ่น ได้มาก-น้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับศักยภาพในตัวผู้ว่าราชการ จังหวัดเองด้วย เพราะจะมีระบบการบริหารงานที่ต่างกันกับการบริหารราชการจังหวัดแบบเดิม สำหรับการบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอจะเป็นระบบ ผู้สั่งการ รูปแบบการบริหารงาน เน้นตามแนวความคิดของตัวเองเป็นหลัก การคัดค้านและการถ่วงดุลอำนาจไม่มี หากผู้ว่าราชการ จังหวัดไม่เก่ง ไม่มีวิสัยทัศน์ที่ดี ขาดความชำนาญ อาจเกิดความผิดพลาดจากการสั่งการได้

3) จังหวัดซีอีโอหรือแบบเดิม ยังคงรับคำสั่งและต้องเป็นผู้แทนจากส่วนกลาง โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบในด้านการประสานงาน (รายละเอียดของงาน) หากพิจารณาแล้วก็ไม่มีความแตกต่างกัน

4) การสั่งงานหรือการมอบหมายงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับ หน่วยงานส่วนท้องถิ่น และเป็นส่วนของจังหวัดในบางเรื่องแต่มอบให้ อบจ. เป็นผู้ดำเนินงาน หากเกิดข้อผิดพลาด อบจ. ต้องรับผิดชอบเพราะถูกมอบหมายให้ปฏิบัติ แต่ถ้าเป็นผลงานที่ดีของ อบจ. กลับเป็นผลงานสู่ จังหวัด

ข้อดี/แนวทางการพัฒนา

1) เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะอำนาจอยู่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถสั่งการ ตัดลดขั้นตอนการทำงานแบบเดิม

2) ควรจะจัดตั้งกรรมการในการร่างรูปแบบการบริหารราชการแบบจังหวัดซีอีโอของแต่ละจังหวัด ไม่ใช่สร้างมาตรฐานเดียวเป็นต้นแบบทั่วประเทศ

คำถาม เปรียบเทียบการบริหารงาน ผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ สามารถบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่าแบบเดิมหรือไม่

คำตอบ ในภาพรวม ไม่แตกต่างกันในด้านการบริหารงาน ทั้งนี้ถ้ามองว่าต่างกันจะเป็นเรื่องของงบประมาณของจังหวัดซีอีโอ งบประมาณสามารถจัดสรรได้เลย มีการกำหนดเป้าหมาย และงบประมาณตามแผนงาน ให้เกิดความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด เป็นแนวคิดในการปรับเปลี่ยนฐานะของการบริหารราชการส่วนจังหวัด โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอเป็นผู้บริหาร ระบบการบริหารจัดการแบบภาคธุรกิจเอกชน อำนาจในการตัดสินใจการกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายที่ชัดเจน ซึ่งถ้ามองในภาพรวมแล้วในการบริหารราชการแบบเดิม ผู้ว่าราชการจังหวัด จะมีสัมพันธภาพใกล้ชิดกับส่วนราชการ ภาครัฐตลอดจนถึงเอกชนและประชาชนมากกว่าการบริหาร

ราชการแบบบูรณาการในการบริหารงาน แบบจังหวัดซีอีโอ ซึ่งในปัจจุบันเกิดช่องว่างในด้านหลักการทำงานประมาณส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและท้องถิ่นจะได้รับประโยชน์จากราชการบังคับบัญชาจากอำนาจในการตัดสินใจ ตัดลดขั้นตอนโดยการบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ แต่ในสภาพที่เป็นจริงอาจเกิดความขัดแย้ง และขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานการปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลจากแผนงานแบบเดิม ในปัจจุบันถูกปรับเปลี่ยนเป็นแผนงานตามยุทธศาสตร์จังหวัดมีตัวชี้วัด ตั้งเกณฑ์กำหนด และต้องสามารถ ตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสได้ แต่ในแง่การปฏิบัติผลที่ได้ยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร หัวใจของจังหวัดซีอีโอ ยุคนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอเป็นหลัก

4. นายสนธิ เดชานันท์ ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ สัมภาษณ์วันที่ 4 กันยายน 2549 เริ่มสัมภาษณ์เวลา 14.15 น. ถึง 14.45 น. รวมระยะเวลา 30 นาที ดังนี้

คำถาม ขอทราบความคิดเห็นในเรื่องการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดกระบี่ กับการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดในอดีต

คำตอบ ตามที่รัฐบาลได้ปฏิรูประบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาคเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยนำระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการมาบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารสูงสุด (CEO) นั้น ในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการดังกล่าว ในภาพรวมจะดีกว่าแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบในอดีต ได้เปรียบเทียบไว้ในตาราง ดังนี้

ตารางภาคผนวก 1 เปรียบเทียบภาพรวมของจังหวัดซีอีโอกับการบริหารราชการแบบเดิม

การบริหารราชการจังหวัดในอดีต	การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
1) หน่วยงานในจังหวัดต่างคนต่างทำ	1) ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถบูรณาการทุกหน่วยงานได้
2) มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ครบถ้วน	2) ได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดค่อนข้างครบถ้วน
3) โครงการเป็นไปตาม Function	3) โครงการเป็นไปตามยุทธศาสตร์
4) ไม่มีฐานข้อมูล	4) ฐานข้อมูลค่อนข้างชัดเจน
5) ไม่มีระบบการติดตามผล	5) มีระบบติดตามผลที่ดี
6) ไม่มีส่วนร่วมในการบริหารงาน	6) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารงาน (เป็นลักษณะคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ: กบจ.)
7) จังหวัดไม่สามารถกำหนดหรือบริหารงบประมาณได้เอง	7) ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถบริหารงบประมาณได้เอง

คำถาม ขอทราบความคิดเห็นและแนวคิดผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ และปัญหาในการบริหารจัดการราชการจังหวัดซีอีโอ และแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจังหวัดซีอีโอ

คำตอบ การบริหารราชการจังหวัด ที่ได้ปฏิรูปจากแบบเดิมไปเป็นการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ หรือที่เรียกว่า “ผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ” นั้น มีแนวคิดที่ว่า ภาพรวมในเบื้องต้นมีความเหมาะสม เนื่องจากการบริหารงานดังกล่าวมีเป้าหมายหรือผลลัพธ์สุดท้ายอยู่ที่ประชาชน และมีหลักการในการบริหารที่ชัดเจน โดยเฉพาะผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอ ที่ได้รับมอบให้เป็นผู้บริหารสูงสุด หรือเป็นเจ้าภาพหลักของจังหวัด สามารถตัดสินใจในการบริหารงานได้ในทุกกรณี โดยที่รัฐบาลสนับสนุนโดยการแก้ไขระเบียบกฎหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอมีอำนาจบริหารจัดการได้ในทุกส่วนราชการ

แต่อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ได้ปฏิรูประบบริหารราชการดังกล่าว ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2546 เป็นต้นมา ยังมีปัญหาในการบริหารจัดการราชการจังหวัด ซีอีโอ ใน 2 ด้านหลัก ดังนี้

4.1 ด้านความพร้อมในการบริหารงาน

4.2 ด้านความพร้อมในโครงการ

4.1 ด้านความพร้อมในการบริหารงาน

4.1.1 บุคลากรและองค์กรในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

4.1.2 งบประมาณในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

4.1.3 การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

4.1.4 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ

จังหวัด

4.1.5 ระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานจังหวัด

4.1.6 การมอบอำนาจจากส่วนกลาง

4.1.1 บุคลากรและองค์การในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

1) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(1) มีการเปลี่ยนแปลงผู้ว่าราชการจังหวัดบ่อย ทำให้

ยุทธศาสตร์ไม่ต่อเนื่อง

(2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานจังหวัด

แบบ CEO แต่ละท่านแตกต่างกัน

(3) ระบบทีมของผู้ว่าราชการจังหวัด มีไม่เพียงพอ

2) สำนักงานจังหวัด

(1) ขาดความพร้อมในเรื่องโครงสร้างและ

อัตรากำลังที่เหมาะสม

(2) ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากภาคีการพัฒนาใน

จังหวัดเท่าที่ควร

3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(1) ยังยึดติดกับระบบเดิม

(2) ยังแยกงาน Function กับงาน Area ไม่ออก

4) คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.)

(1) องค์ประกอบของ กบจ. ที่แต่งตั้งผู้แทนจาก

หน่วยงานส่วนกลาง ไม่ค่อยได้เข้าร่วมประชุม เช่น สงป., กพ., กพร., สภาพัฒนา ฯ

(2) การประชุม กบจ. มีกรรมการจำนวนมาก แต่

กรรมการไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นและยังมีการประชุมค่อนข้างน้อย กรรมการ กบจ. ไม่ศึกษาถึงอำนาจหน้าที่ที่แท้จริง

4.1.2 งบประมาณในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

- 1) การจัดสรรงบประมาณยังค่อนข้างน้อย จึงไม่สามารถจัดทำโครงการได้ทั่วถึง
- 2) การจัดสรรงบประมาณมีความล่าช้าและไม่สอดคล้องกับระยะเวลาการปฏิบัติงานตามปีงบประมาณ

4.1.3 การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

- 1) แผนยังไม่มีลักษณะของการบูรณาการอย่างแท้จริง กล่าวคือ
 - (1) ยังไม่มีความเป็นบูรณาการที่เกิดจากการร่วมคิดของภาคีการพัฒนาอย่างแท้จริง เพียงแต่นำแผนงาน/งาน/โครงการที่เคยดำเนินการมาในอดีต มากำหนดเป็นโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในลักษณะการปฏิบัติราชการในรูปแบบเดิม โดยขาดกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
 - (2) ยังไม่สามารถบูรณาการแผนงาน/งาน/โครงการของส่วนราชการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ (งบปกติ) เพื่อลดความซ้ำซ้อนและสนับสนุนให้การพัฒนาและแก้ไขปัญหาในจังหวัดเป็นไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างแท้จริง
- 2) การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขาดความพร้อมของข้อมูลพื้นฐานจังหวัด ที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน เนื่องจากไม่มีฐานข้อมูลเดิม

4.1.4 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของจังหวัด และการเชื่อมโยงข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด (CEO)

- 1) มีความซ้ำซ้อนโดยต่างฝ่ายต่างพัฒนาโปรแกรมระบบฐานข้อมูล โครงสร้างฐานข้อมูล และซ้ำซ้อนกับโปรแกรมระบบฐานข้อมูลที่กระทรวงมหาดไทยดำเนินการ
- 2) ความไม่มีประสิทธิภาพของข้อมูล ไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลแต่ละจังหวัดผ่าน MOC รวมเป็นข้อมูลภาพรวมของประเทศ

4.1.5 ระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานจังหวัด

- 1) การติดตามและประเมินผลโดยจังหวัด ยังไม่สามารถปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรม
- 2) การติดตามและประเมินผลโดยรัฐบาล ระบบการจัดเก็บข้อมูลมีความแตกต่างกัน ทำให้การประเมินเกิดความแตกต่าง คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง

3)การวัดประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัด โดย กพร และ TRIS ไม่กำหนดตัวชี้วัดใดเป็นเกณฑ์ในการประเมิน ให้เป็นมาตรฐาน ทำให้เกิดความแตกต่าง

4.1.6 การมอบอำนาจจากส่วนกลาง ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดไม่สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพได้

4.2 ด้านความพร้อมในโครงการ

4.2.1 การจัดทำโครงการยังไม่มีลักษณะของการบูรณาการที่แท้จริง กล่าวคือ

- 1) การจัดทำโครงการไม่เกิดจากกระบวนการร่วมคิดของภาคีการพัฒนาจังหวัดอย่างทั่วถึง
- 2) การจัดทำโครงการที่มีหลายกิจกรรมและหลายหน่วยงาน ยังขาดเอกภาพ

4.2.2 การจัดทำโครงการยังมีความเสี่ยงต่อการบรรลุผลสำเร็จของโครงการ

- 1) โครงการที่เป็นลักษณะจ้างที่ปรึกษาเพื่อการวิจัย ยังใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ไม่เต็มร้อย และไม่ทันการของงานวิจัย
- 2) ความไม่พร้อมของโครงการ เช่น ด้านพื้นที่และด้านประชาชน เป็นต้น

4.2.3 การจัดทำโครงการยังมีปัญหา ดังนี้

- 1) การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายไม่ชัดเจน และยังไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่แท้จริง
- 2) การกำหนดตัวชี้วัดยังไม่ชัดเจน หรือยังต่ำ/สูง กว่าความเป็นจริง

คำถาม เปรียบเทียบการบริหารงานผู้ว่าราชการจังหวัด CEO สามารถบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่าเดิม หรือไม่

คำตอบ การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการสามารถบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่าแบบเดิม ด้วยเหตุผล 8 ด้าน ดังนี้

4.3.1 ด้านกฎหมาย/ระเบียบ

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย/ระเบียบหลายฉบับ ทำให้การบริหารมีความคล่องตัวเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะฉบับที่ว่าด้วยการบริหารงบประมาณ

4.3.2 ด้านการพัฒนาบุคลากร

ได้มีการพัฒนาข้าราชการทุกระดับ ตั้งแต่ระดับผู้ว่าราชการจังหวัดลงมา เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถและรองรับกับสถานการณ์ที่ได้มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะผู้ว่าราชการจังหวัด มีการพัฒนาให้เป็นผู้บริหารการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4.3.3 ด้านงบประมาณ

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณให้จังหวัดเป็นงบกลาง ทำให้จังหวัดสามารถกำหนดโครงการตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดได้

4.3.4 ด้านการจัดทำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลง (Blueprint for change)

ข้อเสนอการเปลี่ยนแปลง หรือ Blueprint for change เป็นการดำเนินงานโครงการบริหารการเปลี่ยนแปลง ในการสร้างความพร้อมในการสนับสนุนยุทธศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งได้กำหนดแนวทางการบริหารราชการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 3 ด้าน คือ

- 1) ด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพ เป็นการปรับปรุงขั้นตอนและกระบวนการ โดยวิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและเพิ่มผลผลิต
- 2) ด้านการพัฒนาภาพ เป็นการวางระบบอำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ
- 3) ด้านการเสริมสร้างจิตสมรรถนะ เพื่อเพิ่มความรู้และทักษะให้มีความพร้อมต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ รวมทั้งการจัดทำแผน IT และการวางแผนการพัฒนาองค์กรและการสื่อสาร เพื่อการเปลี่ยนแปลง

4.3.5 ด้านการมอบอำนาจ

กระทรวงและกรมต่าง ๆ ได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในการอนุมัติ อนุญาต วินิจฉัยสั่งการตามกฎหมาย รวมทั้งการบริหารงานบุคคล ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้ผู้ว่าราชการจังหวัด

4.3.6 ด้านการประสานความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและภาคประชาชน

ในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ จังหวัดได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) ประกอบด้วยภาคราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

เพื่อร่วมกันพิจารณาให้ข้อคิดเห็นในการจัดทำยุทธศาสตร์ และโครงการของจังหวัด ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและข้าราชการมีความใกล้ชิด มีความเข้าใจ และประสานงานกันมากขึ้น

4.3.7 ด้านการพัฒนาระบบฐานข้อมูล

การมีระบบฐานข้อมูลที่ดีและถูกต้อง ครบถ้วน ทำให้การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

4.3.8 ด้านการติดตามและประเมินผล

การจัดทำยุทธศาสตร์และโครงการตามระบบบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ทำให้ทราบเป้าประสงค์และตัวชี้วัดได้อย่างชัดเจน จึงสามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สัมภาษณ์โดย นางศศิพันธุ์ เอียดเอื้อ

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถาม เรื่อง “การเปรียบเทียบการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดกระบี่กับการบริหารราชการจังหวัดในอดีต” ในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้ศึกษาขอทราบข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางแก่ จังหวัดกระบี่ ในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการราชการจังหวัดให้ดียิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบตามความเป็นจริงเพื่อจะได้ผลการศึกษาที่ใกล้เคียงกับความต้องการของท่านมากที่สุด อันจะเป็นประโยชน์ต่อท่าน และจังหวัดกระบี่ในอนาคตเพื่อการพัฒนาการบริหารราชการจังหวัดแบบซื่อโอของจังหวัดกระบี่ ข้อมูลที่กรุณาตอบจะใช้เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น

แบบสอบถาม ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดกระบี่ในปัจจุบัน โดยเปรียบเทียบกับบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดในอดีต

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดกระบี่

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาในการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดกระบี่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐

1. ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ☐ ข้าราชการจังหวัดกระบี่และพนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ ประชาชนในอำเภอเมือง ☐ ประชาชนในอำเภอเกาะลันตา

2. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

3. การศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

☐ สูงกว่าปริญญาตรี ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. อาชีพ ☐ รับจ้าง ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ ข้าราชการ ☐ อื่น ๆ (โปรด ระบุ).....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการของจังหวัดกระบี่ (หรือเรียกว่า จังหวัดซีอีโอ) กับการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารราชการจังหวัดในอดีต (หรือเรียกว่า การบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่างด้านขวามือแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ข้อละเครื่องหมายเดียว

ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับความรู้ความสามารถ หรือระดับขีดความสามารถในการบริหารจัดการตามแนวทาง “การบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ (จังหวัดซีอีโอ) ของจังหวัดกระบี่ในปัจจุบัน” และการบริหารจัดการตามแนวทาง “การบริหารราชการจังหวัดของจังหวัดกระบี่ในอดีต” โดยนำ PAMS-POSDCoRB มาเป็นกรอบแนวคิดการศึกษาวเคราะห์ ทั้งนี้ ได้มาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประสิทธิภาพด้านการบริหารนโยบาย	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. การกำหนดนโยบายของจังหวัดซีอีโอสอดคล้องกับการนำไปปฏิบัติมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
2. การกำหนดนโยบายของจังหวัดซีอีโอมีความชัดเจน และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตามหลักประชาธิปไตยมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
3. ในภาพรวม การบริหารนโยบายของจังหวัดซีอีโอมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
2.2 ประสิทธิภาพด้านการบริหารอำนาจหน้าที่			
4. จังหวัดซีอีโอมอบอำนาจหน้าที่ให้กับหัวหน้าส่วนราชการมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
5. จังหวัดซีอีโอกำหนดการใช้อำนาจหน้าที่ไว้เหมาะสมและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
6. ในภาพรวม การบริหารอำนาจหน้าที่ของจังหวัดซีอีโอมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
2.3 ประสิทธิภาพด้านการบริหารคุณธรรม			
7. จังหวัดซีอีโอสามารถควบคุมการคอร์รัปชันของข้าราชการได้มากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
8. จังหวัดซีอีโอสร้างจิตสำนึกให้แก่ข้าราชการในการให้บริการประชาชนมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
9. ในภาพรวม การบริหารคุณธรรมของจังหวัดซีอีโอมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			

2.4 ประสิทธิภาพด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม			
10. จังหวัดซีอีโอมุ่งการบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมหรือส่วนรวมได้มากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
11. จังหวัดซีอีโอเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมของตนเองได้มากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
12. ในภาพรวม การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคมของจังหวัดซีอีโอมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
2.5 ประสิทธิภาพด้านการวางแผน	มาก	ปานกลาง	น้อย
13. จังหวัดซีอีโอวางแผนปฏิบัติตามแผน และประเมินผลแผนมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
14. จังหวัดซีอีโอวางแผนในการปฏิบัติงานได้สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตยมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
15. ในภาพรวม การวางแผนของจังหวัดซีอีโอมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
2.6 ประสิทธิภาพด้านการจัดองค์การ			
16. จังหวัดซีอีโอกำหนดสายการบังคับบัญชาอย่างชัดเจนมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
17. จังหวัดซีอีโอจัดโครงสร้างองค์การได้อย่างเหมาะสม และมีเอกภาพในการบังคับบัญชามากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
18. ในภาพรวม การจัดองค์การของจังหวัดซีอีโอมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
2.7 ประสิทธิภาพด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์			
19. จังหวัดซีอีโอบริหารจัดการกำลังคนได้เหมาะสมตามตำแหน่งหน้าที่มากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
20. จังหวัดซีอีโอสามารถพัฒนาบุคลากรเพื่อให้บริการประชาชนได้มากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			

21. ในภาพรวม การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของจังหวัดซีอีโอมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
2.8 ประสิทธิภาพด้านการอำนวยการ			
22. จังหวัดซีอีโอควบคุมดูแลข้าราชการอย่างทั่วถึงและเสมอภาคกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
23. ผู้บริหารสูงสุดของจังหวัดซีอีโอมีภาวะผู้นำ หรือเป็นนักบริหารมืออาชีพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
24. ในภาพรวม การอำนวยการของจังหวัดซีอีโอมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
2.9 ประสิทธิภาพด้านการประสานงาน			
25. จังหวัดซีอีโอประสานงานเพื่อลดความขัดแย้งในหน่วยงานได้มากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
26. จังหวัดซีอีโอมีการประสานงานภายในและภายนอกตลอดเวลาดีกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
27. ในภาพรวม การประสานงานของจังหวัดซีอีโอมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม			
2.10 ประสิทธิภาพด้านการรายงาน			
28. จังหวัดซีอีโอควบคุมตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานอย่างเข้มงวด มากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
29. จังหวัดซีอีโอรายงานผลการดำเนินการให้ผู้บังคับบัญชาทราบได้อย่างรวดเร็วเพื่อแก้ไขปรับปรุงได้ทันเหตุการณ์มากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
30. ในภาพรวม การรายงานของจังหวัดซีอีโอมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
2.11 ประสิทธิภาพด้านการงบประมาณ			
31. จังหวัดซีอีโอวางแผนรายรับรายจ่ายอย่างชัดเจนและสามารถตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณได้มากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			

32. จังหวัดซีอีโอใช้จ่ายงบประมาณอย่างถูกต้องและคุ้มค่ามากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
33. ในภาพรวม การงบประมาณของจังหวัดซีอีโอมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
ภาพรวมทั้งหมด			
34. ในภาพรวม การบริหารจัดการของจังหวัดซีอีโอ ทั้ง 11 ด้าน ได้แก่ การบริหารนโยบาย, การบริหารอำนาจหน้าที่, การบริหารคุณธรรม, การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม, การวางแผน, การจัดองค์การ, การบริหารทรัพยากรมนุษย์, การอำนวยความสะดวก, การประสานงาน, การรายงาน, และการงบประมาณ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารจัดการของจังหวัดซีอีโอ

3.1 ปัญหาด้านการบริหารนโยบาย	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
35. จังหวัดซีอีโอกำหนดนโยบายภายในไม่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาของจังหวัด			
36. การกำหนดนโยบายของจังหวัดซีอีโอไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่			
3.2 ปัญหาด้านการบริหารอำนาจหน้าที่			
37. อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอมีลักษณะรวมอำนาจมากเกินไป			
38. ผู้ได้บังคับบัญชาไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย			
3.3 ปัญหาด้านการบริหารคุณธรรม			
39. ข้าราชการบางส่วน of จังหวัดซีอีโอขาดจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน และไม่เสียสละเพื่อส่วนรวม			
40. ข้าราชการบางส่วน of จังหวัดซีอีโอใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ (คอร์รัปชัน)			

3.4 ปัญหาด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม			
41. การบริหารจัดการของจังหวัดซีอีโอยังไม่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อสังคมหรือส่วนรวมมากเท่าที่ควร			
42. จังหวัดซีอีโอไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมด้วยตนเอง			
3.5 ปัญหาด้านการวางแผน	มาก	ปานกลาง	น้อย
43. การวางแผนในการปฏิบัติงานของจังหวัดซีอีโอไม่ชัดเจน ทำให้ข้าราชการบางส่วนปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามแผน			
44. การวางแผนงานในการปฏิบัติงานของจังหวัดซีอีโอไม่ได้มุ่งประโยชน์ต่อประชาชน			
3.6 ปัญหาด้านการจัดการ			
45. จังหวัดซีอีโอกำหนดหน้าที่และสายการบังคับบัญชาซ้ำซ้อนและไม่ชัดเจน			
46. การจัดการของจังหวัดซีอีโอยังไม่เหมาะสมตามตำแหน่งงานเท่าที่ควร			
3.7 ปัญหาด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์			
47. ผู้บริหารและข้าราชการบางส่วน of จังหวัดซีอีโอไม่ได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาเท่าที่ควร (เนื่องจากจังหวัดซีอีโอเป็นเรื่องใหม่พอควร)			
48. จังหวัดซีอีโอขาดการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการอย่างต่อเนื่อง			
3.8 ปัญหาด้านการอำนวยการ			
49. จังหวัดซีอีโอมอบอำนาจในการตัดสินใจและสั่งการ ให้กับผู้บริหารสูงสุดของจังหวัดมากเกินไป			
50. ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัดซีอีโอขาดภาวะผู้นำ ไม่กล้าตัดสินใจ			
3.9 ปัญหาการประสานงาน			
51. การประสานงานภายในและภายนอกหน่วยงานของจังหวัดซีอีโอ ยังไม่ประสบผลสำเร็จมากเท่าที่ควร			

52. จังหวัดซีอีโอขาดการประชาสัมพันธ์ในด้านการประสานงานทั้งภายในและภายนอก			
3.10 ปัญหาด้านการรายงาน			
53. การประเมินผล และการควบคุมตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกของจังหวัดซีอีโอยังไม่รวดเร็วและราบรื่นมากเท่าที่ควร			
54. จังหวัดซีอีโอมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบล่าช้า			
3.11 ปัญหาด้านการงบประมาณ			
55. การบริหารงบประมาณของจังหวัดซีอีโอยังไม่ประหยัดไม่คุ้มค่าและไม่เกิดประโยชน์สูงสุด			
56. จังหวัดซีอีโอไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเท่าที่ควรในการจัดสรรงบประมาณ			

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการบริหารจัดการของจังหวัดซีอีโอ

4.1 แนวทางการพัฒนาการบริหารนโยบาย	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
57. จังหวัดซีอีโอควรกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเพิ่มมากขึ้น			
4.2 แนวทางการพัฒนาการบริหารอำนาจหน้าที่			
58. ผู้บริหารของจังหวัดซีอีโอควรลดอำนาจหน้าที่ลง และแบ่งอำนาจไปให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาเพิ่มมากขึ้น			
4.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารคุณธรรม			
59. จังหวัดซีอีโอควรส่งเสริมข้าราชการให้มีจิตสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และเสียสละเพื่อส่วนรวม			

4.4 แนวทางการพัฒนาการบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม			
60. การบริหารจัดการของจังหวัดซีอีโอควรเป็นไปในทิศทางที่มีเป้าหมายเพื่อประชาชนและเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อส่วนรวมให้มากที่สุด			
4.5 แนวทางการพัฒนาด้านการวางแผน			
61. จังหวัดซีอีโอควรวางแผน ปฏิบัติตามแผน และประเมินผลแผน อย่างสม่ำเสมอ			
4.6 แนวทางการพัฒนาด้านการจัดองค์การ			
62. จังหวัดซีอีโอควรจัดโครงสร้างหรือองค์การให้เล็กลงเพื่อการประหยัดงบประมาณ			
4.7 แนวทางการพัฒนาด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์			
63. จังหวัดซีอีโอควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารและ ผู้ปฏิบัติงาน			
4.8 แนวทางการพัฒนาด้านการอำนวยการ			
64. จังหวัดซีอีโอควรให้ความสำคัญกับการบรรจุแต่งตั้งผู้บริหารที่เป็นฝ่ายประจำที่มีภาวะผู้นำ มีความคิดริเริ่ม และกล้าตัดสินใจเพิ่มมากขึ้น			
4.9 แนวทางการพัฒนาด้านการประสานงาน			
65. จังหวัดซีอีโอควรประชาสัมพันธ์เรื่องการประสานงานเพิ่มขึ้น เพื่อสนับสนุนการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ			
4.10 แนวทางการพัฒนาด้านการรายงาน			
66. จังหวัดซีอีโอควรสนับสนุนให้หน่วยงานภายนอกหรือประชาชนและ สื่อมวลชนเข้ามามีส่วนในการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง			
4.11 แนวทางการพัฒนาด้านการงบประมาณ	มาก	ปานกลาง	น้อย
67. จังหวัดซีอีโอควรใช้งบประมาณอย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งควรควบคุมตรวจสอบการใช้งบประมาณเพิ่มมากขึ้น			

การเปรียบเทียบภาพรวมประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ			
68. ในภาพรวม ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของจังหวัดซีอีโอสูงกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
69. ในภาพรวม ในการบริหารจัดการของจังหวัดซีอีโอในปัจจุบันสามารถแก้ปัญหาได้รวดเร็ว มีเอกภาพ และมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการของจังหวัดแบบเดิม			
70. ในภาพรวม ในการบริหารจัดการของจังหวัดซีอีโอในปัจจุบัน แก้ปัญหาได้รวดเร็ว มีเอกภาพ และมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด			

ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม